

Rubai Mısralarında Hikmet Damlaları (72)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

EY GONCA

Hâlâ batıyor sîneme bin ok gibi hârın
Ey gonca açıl vakti mi var geçti bahârın
Ah söyle nedir söyle nedir bâis-i zârın
Ey gonca açıl vakti mi var geçti bahârın

MEĞER

Senindür zannedüp sevdüm meğer vârun Hüdâdandır
Meğer mâzî vü müstakbel meğer yârun Hüdâdandır
Aman cânâ şu üç gündür meğer kârun Hüdâdandır
Meğer mâzî vü müstakbel meğer yârun Hüdâdandır

NEDİR CANA?

Safâ ister cefâ koşmuş peşinden
Sever firkat alur dost vü eşinden
Yanar âdem firakun âteşinden
Nedür cana nedür hikmet sorar can
O nârun âteşinden nûr arar can

SAHİB-İ KALBİ BİLMEK

Kimden şu sevgi hâli niçün verdi ol Kerim
Sormazsa kimse ânı inanmam nefis derim
Sussun dilinde sahte senin sevgi sözlerin
Ah aşk deyip de durma yalan der şu gözlerin
Sâhib-i kalbi bilse gönül aşkla çağlasın
Bilmezse gafletleyle otursun da ağlasın

AŞK

Kalbim de hatıranı gözümde de kıskanır
Nimet bilip şu aşkı derunumda saklarım
Rûhum seninle bildi ki aşktan umutlanır
Ağyar hayâle gelse özümde yasaklarım

AYNA

Bir gün dedi ki ayna
Sözle çal sözle oyna
İster söz ile kayna
Söylediğini sayma
Hal lisânın kadarsın
Yoksa yere batarsın

GAMLANDI GÖNÜL

Gamlandı gönül yine ayrıldı da yazdan
Bir içli hüznün bestesi bekler gibi sazdan
Ömrün güzünü görmeyerek saçta beyazdan
Bir içli hüznün bestesi bekler gibi sazdan

AH ŞU GÖNÜL

Şûh-i sitemkâre düştü aşkına ağlar
Naz ü tegâfûlde geçti cümle zaman hey
Ah şu gönül sevdi amma bak kara bağlar
Naz ü tegâfûlde geçti cümle zaman hey

AĞLAR GİBİYDİN

Durdum o esrarlı yerde sen var gibiydin
Nâz ü tegâfûlde amma hep yar gibiydin
Gördüm rüyalar içinde vuslatı bekler
Geçmiş güzel günlerimle ağlar gibiydin

GÖNLÜMÜN HOŞ SEDASI

Gel gönlümün hoş sedâsı sensiz bırakma
Kaldım ateşler içinde gel sen de yakma
Kıymet bilir zannedip de ağıyare bakma
Kaldım ateşler içinde gel sen de yakma

EY BÂD-I SABÂ

Ey bâd-ı sabâ ne olur rûha ferah sun
Mahzun şu gönül nicedir sevmedi mahzun
Görmüş ki firakla yanar aşka düşen hep
Mahzun şu gönül nicedir sevmedi mahzun

KİME ŞEKVA EDEYİM

Tükenen ömrümü görmem günümün hâli nedür
Nideyim tûl-i emelden kime şekvâ edeyim
Edemem nefsimi idrak soramam kim neredür
Nideyim tûl-i emelden kime şekvâ edeyim

A GÖNÜL

Yine bir fâniyi sevmiş yanıyorsun a gönül
Nicedir gölgeyi görmüş anıyorsun a gönül
Seni kim aşkla donatmış O'nu bul ah O'nu an
O yalan sevgiyi gerçek sanıyorsun a gönül

YİNE EYVAH EDERİM

Nicedir mecnûna döndüm nicedir âh ederim
Kime baksam kimi sevsem yine eyvâh ederim
Sorarım hâlimi heyhât niye aşktan kederim
Kime baksam kimi sevsem yine eyvâh ederim

NİMETİMSİN

Şevk-i aşkından yorulmaz ah gönül dâim coşar
Nîmetimsin bil a cânâ hak katından eş bana
Eskimez kalbimde aşkın hep sever senden koşar
Nîmetimsin bil a cânâ sen güneş gün eş bana

YAZIK

En güzel surette kılmış Hak neler vermiş sana
Ah tedennî eyledün bak benzemez hiç insana
Tilkilük sandun kemâlat zâyedüp âlât yazuk
Kabre girmezden utan sen kendü kendün yansana

HAKKA GÖREVİN EDA ET

Zâyeyledün bâd-ı hevâ zannedüp derde devâ
Âkil olan baştan sava kalmaz elde mâsivâ
Eylemekten kaçma gedâ can fedâ canan fedâ
Hakka görevün et edâ de fâniye elvedâ

AŞK EKEN FİRKAT BİÇER

Lezzetinden kâm alınmaz ah şu fânî tez geçer
Aşıkân yanmış ciğer sûz gam içinden gam seçer
Sevme cânâ sevme n'olur aşk eken firkat biçer
Aşıkân yanmış ciğer sûz gam içinden gam seçer

SIRRI BİLMEK

Solmuyor ümmîdi vuslat can da teslim eylesen
Sırrı bilmektir murâdım söyle nâyî söyle sen
Toprağından ayrı kalmış hû diyen neyler gibi
Firkatimden sanki vuslat söyle nâyî ney'le sen

EY İLAHİ

Utanur can ü bedenler iderek ömrü hebâ
Ne derin safsata cam der kimi elvân-ı sebâ
Şemsi görmezse innaddur ya akıldan gurebâ

Ey ilahi göze fer ver nice gafletle bakan
Ne ateştür seni bilmezse gönül harla yakan

GİTME CÂNÂ

İftirakın alev olur kor olur
Gitme cânâ yakar ateşler beni
Ağlamaktan şu göz kurur kör olur
Gitme cânâ yakar ateşler beni

YE'S-İ SEVDA

Yaktı firkatle benim sînemi kor eyledi ah
Ye's-i sevda ne demekmiş onu bildim onu ben
Nicedir yaşlı şu gözler geceler oldu sabah
Sevebilmek de nasipmiş yeni bildim onu ben

BÜLBÜLDE VEFA YOK

Hak verdi gönül sev diye bülbülde vefa yok
Bülbülle gülen goncada ah gülde vefâ yok
Cânâ sevemem âteşi sûzânını gördüm
Firkatle yakan şâre vü kâkülde vefâ yok

O ZALİM

Ağyare bakıp kalbimi görmez ki o zâlim
Kim söyleyecek ah şu benim hâl-i melâlim
Olmaz mı acep sevdi gönül aşk-ı helâlim
Kim söyleyecek ah şu benim hâl-i melâlim

NE ÇABUK GELDİ

Bilmem ne çabuk geldi hazan geçti bahârı
Gördüm ki solan bir güle ağlar gibi bülbül
Özlem ile yâd eyleyecek batsa da hârı
Gam yüklü o kışlardaki dağlar gibi bülbül

EY GONCA DEHEN

Mehtâbla gülen akşama gir ay gibi nur sen
Ey gonca dehen gönlüme bir tatlı huzur sen
Bitmez heyecanın a güzel rûha sürûr sen
Ey gonca dehen gönlüme bir tatlı huzur sen

VÂ ESEFA

Nice sevmekte elem var hani kim gördü safâ
Çekerim hep ne çilem var esefâ vâ esefâ
Ya füsunkâr ya sitemkâr kimi bilmez ne vefâ
Çekerim hep ne çilem var esefâ vâ esefâ

MÜPTEZEL

Bilinmeye müptelâ bilmez başlara belâ
Sürpriz okunur selâ birden göçer müptezel
Kim meşhur ona koşar sahte alkışla coşar
Nam için karı boşar birden göçer müptezel
Makam görür olur râm anlamaz helal harâm
Yağ kokar buram buram birden göçer müptezel
Tutar mazlumun âhı gece olur sabâhı
Hesab etmez günâhı birden göçer müptezel

KEMALE ERDİ YAŞ

Ah kemale erdi yaş hala fânîde mi baş
Sanki sakallı çocuk oyuncakla yaşarım
Geçip gider akranlar taş üstünde kalmaz taş
Mâsiva içmiş ayyaş şu halime şaşarım
Elim titrer döker aş göz üstüne düşer kaş
Buruşuk cilde traş toprak mıdır başarım

GONCA-İ RÂNÂ

Gönlümde açıl sen a güzel gonca-i rânâ
Sevmez ki gönül başkası el söyle cihâna
Cevreyleme n'olur yetişir kıyma şu câna
Sevmez ki gönül başkası el söyle cihâna

YÂR

Açamam derdimi ben âh ederim çâresi yâr
Onu gördüm onu sevdim o ciğer pâresi yar
Giremez gönlüme ağyar ona mehpâresi yar
Onu gördüm onu sevdim o ciğer pâresi yar

RUHUM DA GÜLER

Rûhum da güler güldüğü an nurlu bakışlar
Bir tatlı huzur nağmesi duy kalpte atışlar
Aşkınla dönüp tâze bahâr oldu ya kışlar
Bir tatlı huzur nağmesi duy kalpte atışlar

AŞK DENİLEN YAŞ

Silemem gözlerimin yaşları akmış nicedir
Bilirim aşk denilen yaş gibi bir tek hecedir
Kimi gün yaz kimi gün kış kimi her dem gecedir
Bilirim aşk denilen yaş gibi bir tek hecedir

SENİ SEVMEK

Yine güller sevilirmiş kanatıp batsa da har
Ne bahardır seni sevmek şu garip rûha bahar
Bilirim cevri ni nîmet olurum sanma bizar
Ne bahardır seni sevmek şu garip rûha bahar

GÖNÜL

Kim sevse gönül sende sever sende kanarsın
Sevda şarabın içmeye gör sanma kanarsın
Firkat yetişir yârelenir sonra kanarsın
Ah sevme gönül sevme yanar sevme yanarsın

HİÇLİĞİM

Parçalı kelimeler her biri bir tarafta
Ah şiir yazamadım hepsi kaldı araf'ta
Gözüm kendime döndü baktım benliğim kafta
Hiçliğimi görmeden dursun cümlesi rafta

EYVAH DE GÖNÜL

Mecnunu yakan aşkını leylâya mı sandın
Eyvah de gönül sen de mi ah sen de mi yandın
Bir âyinedir sûreti insan gör cama kandın
Eyvah de gönül sen de mi ah sen de mi yandın

DÂR-I MEHİR

Pak eyleyemem rûhumu eyvah bu ne kirdür
Fânîde hevâ vü hevesüm dâhi zehirdür
Aldattı emeller beni câhtan yana heyhat
Ukbâya bedel sanki bu arz dâr-ı mehirdür

FİRKAT

Edemem hiç o güzel günlerimin yâdını ben
Nice sevsem nice firkat yine feryâdını ben
Bilemem ah deli gönlüm bilemem şâdını ben
Çekemem yok nice firkat yine feryâdını ben

O'NUN NİMETİSİN

Diyemem kalbimi yaktın beni bin derde atıp
Bilirim gönlüme koymuş O Rahim kim yaratıp

Çekerim cevrimni dâim ki O'nun nîmetisin
Bilirim gönlüme koymuş O Rahim kim yaratıp

AYNA

Müşkülküşâ muamma anlayamadım şair
Bir hâlini görmedim bir tek mısırâna dair
Lisan-ı halin ola şiirine berceste
Gayri kâlin hükümsüz hayır yok o nefeste

AH NEREYE BU GİDİŞ

Kalmadı gönülde heves kurudu dizlerde fer
Bildim fanidür ya nefes gidermiş gelen nefer
İz'an etmeden koşmuşum ah nereye bu gidiş
Ya cennettür ya nâr imiş âhir-i seyrüsefer

EY MÂH

Kim sevdirdi seni ey mâh niçin küle dönmüş yüzün
Sevdadır bu kalbe koyan sevmez yetimhâne hüznün
Karışır gece gündüzün Hakktan gafil olsa gönül
Ondan deyû sevip de gül baharlara dönsün güzün

ŞİİRLER NİÇİN ACI

Ah Nilüfer misâli gözyaşındasın şâir
Şiirler niçin acı elemli aşka dâir
Sıksan bin ölüm damlar her bir mısra-yı firkat
Bu aşk değil ki hırkat ecnebiden şeâir

TEDENNİ

Güya aşk'mış sevda imiş şu tantana vü debdebe
Ar sıyrılmış nef's kudurmuş başın kaldırmış edeb'e
Şeytan mı çalmış galebe tecerrüd eylemiş vicdan
Tedenni-yi demde insan hâşâ hayvanlığa gebe

NİMET BİLİRİM

Cânâ acısın sanma ki firkatle harâbım
Nîmet bilirim aşk ile pür şevk u târâbım
Billâhi unutmaz severim sen ki serâbım
Nîmet bilirim aşkını pür şevk u târâbım

GEL NAZAR KIL

Aman cânâ sanma mânâ nağmede vü sestedür
Gel nazâr kıl âşıkâna hû diyen nefestedür
Rûha rızk ol aşk-ı âlâ tende bil kafestedür
Gel nazar kıl âşıkâna hû diyen nefestedür

İMTİHAN

Sor yiğit sor ayna söyler okkasından kim nedür
Sor ki kendin dağ sananlar orda görsün zerredür
Ah şu âdem bin meraktur hiç mi bitmez pis riyâ
İmtihandur görse âmâ şol hayat bir kerredür

SEVDA DA KADERMİŞ

Sevda da kadermiş bana sen sanma cüdâsın
Ruhumda terennümü ne hoş aks-i sadâsın
Ey nâzeninim sevdi gönül rızkı Hüdâsın
Ruhumda terennümü ne hoş aks-i sadâsın

O GÜL GONCASI NERDE

Mahzun bırakıp gitti o gül goncası nerde
Bin hâtıra var gönlüme ilk düştüğü yerde
Dönmez mi duâlarda dilim vakti seherde
Bin hâtıra var kalbime ilk düştüğü yerde

HÜN OLDU

Hûn oldu şifa bulmayacak yâre-i firkat
Sönmez mi gönül çok yakıyor âteş-i hirkat
Bilmem ki cezasız mı kalır kalpleri sirkat
Sönmez mi gönül çok yakıyor âteş-i hirkat

A GÜZEL

Sen gönlüme düştün a güzel bende de varsın
Nâzeylemesen ah ne olur rûhuma yarsın
Ben söyleyemem âhımı sen belki duyarsın
Nâzeylemesen ah ne olur rûhuma yarsın

EY DİL

Ey dil sanadır bunca sitem sînede yâre
Her mevsimi kış sanma ümîd sakla bahâre
Hak nîmeti aşk aşk diye bul derdine çâre
Her mevsimi kış sanma ümîd sakla bahâre

BİR GİZLİ HAZAN

Bir gizli hazan içre gönül sanma bahardır
Binbir sitemin rûha elem âşığa bârdır
Ağlatma yeter sanki zulüm insana kârdır
Binbir sitemin rûha elem âşığa bârdır

AŞK

Ta ezelden nağmedür kim rûha lezzet cümle dem
Amma bilmez âna düşen kimin'çün belâdur aşk
Ol esmâdur simâsında tecellîdedür âdem
Kıt iz'âna dâim mâtem göçmeden selâdur aşk